

Halál

Szemelvények a Hang könyvekből

Az, aki elment a Földről, annak már nincs szüksége senkire innen.

A Hozzám való hűség a fontos és a jelened. Sose cselekedj lelkiismereted ellen, és meg ne rögzülj itt.

Mindenki azt a lelkiállapotot hozza magával halálakor, amelyet magával hordoz életében. Az erkölcsi magatartás adja a halál milyenségét.

A Velem való kapcsolatod a döntő a haláloed óráján.

Aki úgy gondolja, hogy vannak még feladatai, az még nincs halál közelben.

A halál egy bilincs leoldása, - még sokáig fáj a helye.

A halál után égetnek a mulasztással elkövetett hibák és a föl nem használt talentumok.

Ne sajnáljátok a halottakat, - küldjétek nekik szeretet gondolatokat.

A halál után mindenki önmagától kér számot földi döntéseiért.

A halottnak semmi köze a sírjához.

Ne a halottjaidra költsd a pénzedet.

Én, Jézus az Élet vagyok, és aki Bennem hisz, halált nem lát sosem.

Sem a mennyek országa, sem a pokol nem a halállal kezdődik, - már a Földön magunkba hordjuk ezt vagy azt.

A halál csak azoknak büntetés, akik még nem haltak meg. A halál csupán csak átmenet.

Élni azért kell, hogy boldog legyen a haláloed órája. A többi csak hiúság.

Amikor megszületél, elkezdted készülni a halálra, - ez vár mindenkire. Aki nem készül fel a halálra, annak mindig rosszkor jön a halál.

Amikor valaki meghal, fel is támad. Lesz majd egy végleges feltámadás is, amikor elérkezettnek látom az időt arra, hogy új ég és új föld legyen.

A halál angyalát ne fogadjátok ellenségesen. Ő is az Én angyalom. Ahol nem öngyilkosság van, ott a halál jót hoz.

Meghalni és újjászületni egyedül kell.

(A tibeti halottaskönyv. – a tanácsokat a halott csak akkor tudja megfogadni, ha életében megtanulta ezeket, magáévá tette.)

A halál nem elszakít egymástól, hanem külön-külön Hozzám hoz.

Aki meghalt, az választás elé kerül, - mivel kénytelen meglátni, hogyan vette az akadályokat, dönthet. A földi élet után több a tapasztalata.

Választhat: 1.) vagy a Földre születik le újra, 2.) vagy más bolygóra, oda, ahol a legjobban ki akarja bontakoztatni a szeretetét.

A földi életet két féle ember választja általában: 1.) akik magas rangot viseltek előző életükben. Ha jó volt a szándékuk, akkor ugyanolyan sorsot akarnak; ha nem volt jó a szándékuk, akkor alacsonyabb szintet választanak, hogy jóvá tegyék bűneiket.

Azok, akik elrontották annyira földi életükben a szeretetet, hogy képtelenek dönteni maguk a saját jövőjüket illetően, azok helyett a jó szellemek döntenek. Ez a döntésképtelen csoport általában elégedetlen és sok szenvedésnek teszik ki magukat, amíg meg nem térnek.

Vannak, akik nem megszentelődni, hanem mást megszentelni jöttek a Földre.

A halál után mindenki látja, hogy az Enyém vagy-e vagy sem.

Arról, aki már nem él köztetek, arról nem kell tudnod semmit.

Sokkal rosszabb a születés, mint a halál.

Akit bárkinek a halála letaglóz, az nagyon rossz úton indul el. Ha valaki meghal, bízd Rám, - szállj le róla.

Keresni nem kell a halált, de ha előtted van, nem szabad előle elmenekülni más ember meggyilkolásával. Kiprovokálni nem szabad azt, hogy megöljenek.

Aki haraggal a szívében hal meg, az ugyanilyenek közé kerül, - kínoztatik. Ne kívánd sorsukat és imádkozz értük.

A Nélkülem való élet vagy haldoklás, vagy menekülés a haldoklásba.

Szép halállal csak nagyon öregkorban lehet találkozni.

Csak az viszonyul jól az élethez, aki jól viszonyul a halálhoz.

Ápolj szép emlékeket az eltávozottokkal kapcsolatban.

A gátlástalan ember halála iszonyatos, míg a gátlásos jól jár a halállal.

Köss barátságot a halál angyalával és téged fog szolgálni.

A tested sejtjei állandóan cserélődnek, elmúlnak, de a halállal ijeszteszteni azt lehet, aki te vagy, - mint a gyermeket a mumussal.

A halál csak átmenet egyik dimenzióból a másikba, - de mindenki jól jár vele. Akik Ellenem voltak a Földön, nem szerettek és önzők voltak, azok mérhetetlenül szenvedni fognak a haláluk után. De ők is elindulnak az önismeret útján nagy szenvedések árán. Azokra, akik hittek Bennem, elképzelhetetlenül nagy öröm vár. A földi test nem bírná ki ezt a boldogságot.

A halál olyan, mint az álomból való ébredés. Aki meghal az csak jobban jár.

A halottakról gondolatok jót, és ajánljátok őket Istennek.

A hullának mindegy, hogy elhamvasztják-e vagy eltemetik.

Szabadulj meg a halottjaidtól, - inkább Velem, az Atyával és az angyalaimmal beszélj. Isten a fontos és nem a halottak.

Elég egyszer szentmisét mondatni a halottjaidért.

Barátkozzatok meg a halál gondolatával és megszűnik a halálfélelmed. Örülj a halál angyalának. A lényeg, hogy a halál óráján légy nyugodt.

Aki Bennem hisz az halált nem lát sose, - csak átmenetet. A halál, a test pusztulása nem tragédia az Enyéimnek.

Az semmiképpen nem jó, ha valaki a mulandóságot akarja hosszabbítani. A léleknek kell meggyógyulnia, - azt kell gyógyítani.

Aki járni tud, annak számot kell adnia minden lépéséről.

Imádkozz halottjaidért, - ez által jobbá, boldogabbá, szebbé lesz a világ.

A halál azt üzeni, hogy a hazátok a Mennyben van.

Akik meghaltak, azok rövid idő múlva már nem akarnak visszajönni. A feltámadásnak a ténye a fontosabb, nem a mikéntje.

A halál jóbarát, - az örök életre irányítja a figyelmeteket.

Amíg nem Én vagyok az első valaki életében, addig a halált ellenségnek látja.

Amilyen biztos a halál, olyan bizonytalan annak a formája.

Minden pillanatban legyetek készek átlépni a földi élet határát. Biztosítsd benső békédet halálod előtt.

Köss barátságot a halál angyalával, - idegileg rendezd be jóssz.

Fogadjátok el, hogy nincs halál, - minden látszat ellenére.

Minden találkozás az elválás kezdete és minden elválás = halál.

Fogadjátok örömmel a halállal való szembesülést. Csak, aki le tud mondani éltéről, csak az nyeri meg ezt (pld a rák gyógyítása).

Amikor eljön a halál pillanata, téged boldogság fog eltölteni.

Ha életed meghosszabbodik, akkor valamire időt kaptál. Ez a valami mindig az önismeret és a szeretetben való növekedés.

Isten nem vasal be senkin semmit. A halál után a lélek olyan önismeretre jut, hogy önmaga felett mond ítéletet.

A meghalt születekért mondott imák áldásként hatnak vissza rátok.

Tudd, hogy nincsen elmúlás, - ez egy kikezdhethetlen valóság.

A halál pillanatában leperreg elöttetek egész életeteket, - ez a mérleg.

Amíg időd van, arra törekedj, hogy tartalmas legyen minden napod.

A halál egy átjáró, - a ti hazátok a Mennyben van. Ne félj a szabadságtól! A szenvedés és fájdalom úgy hull le rólatok a halál után, mint egy ki lőtt rakéta fölösleges része, mivel már csak akadály.

Aki tudja, hogy ő Isten gyermeke, annak nevetséges aggódnia a halállal kapcsolatban.

Az üdvösség, a kárhozat nem a halállal kezdődik, - a halál csak nyilvánvalóvá teszi azt, hogy a kettő közül melyiket hordozza a lélek.

A halál átlépés a boldog örökkévalóságba.

A halál után világosan látszik, hogy csak a szeretetben való növekedésnek van értelme.

A halottakkal foglalkozni nagyon veszélyes dolog. A velük való kapcsolat veszedelmes terület.

Csak, aki a halál angyalával megbarátkozik, csak az érti meg a szavaimat.

Az Engem szeretőknek még a halál is javukra válik.

Az okosság és óvatosság viszont megköveteli, hogy ne siettessétek a halálotokat, - a földi életnek feladata van, de az idejét nem ismeritek.

Aki visszajött a halálból és emlékszik arra, ami ott történt, azzal mindig komoly tervem van tanúságtétel, megtapasztalás. Az ilyen beszámoló hallatán senki sem lehet közömbös. Ezt legtöbbször újjászületésnek is lehet nevezni, - igen, mert aki megtapasztalta a halál utáni életet, az másképp látja már a földi életet. Akik még nem tapasztalták meg, azok egyetlen lehetősége, hogy teljesen átadják magukat Istennek (azoknak, akik megtapasztalták), csak így menetelhetnek együtt azokkal, akik megtapasztalták.

Meghalni kötelező és egészségesen ezt nem lehet.

A vég borzasztó lesz, váratlan, és nagyon könyörtelen, - legyetek éberek. Viszont az Isten-szeretőknek boldog pillanat lesz. Fel fogjátok emelni a fejeteket, örülni fogtok mert elérkezett a ti megváltásotok. Örömtöket aztán már soha senki el nem veheti tőletek.

Azok, akik a Földön menekülnek a szembesüléstől, azok haláluk után is menekülni fognak, mert a halál nem változtat meg senkit. Aki önző volt a Földön, az olyan halála után is. Az önző szeretetlen ember a Földön is magányos, de itt el tudja bódítani magát, - de magányos marad halála után is, de ott a bódulás nem lehetséges, mert az önismeret kínjai ezt nem teszik lehetővé. Földön meg lehet menekülni az önismeret elől, - vagyis, ha valaki boldogtalan, az okolhatja mindig a másikat, a környezetet. A halál után ez nem lehetséges, és mégis ez a kényszer hajtja, úzi, égeti azt, aki benső sötéttségével a külső sötéttségbe került. Isten nem teheti meg azt, hogy aki szeretetlenül élt, az szeretetben élő emberként boldog tudjon lenni.

Az elhunyt szeretteidért imádkozz, - segíted, hogy tisztábban lássanak. Nincs hiábavaló ima.

Majd találkozol azokkal, akikkel a szeretet szálai összekötnek, - de nincs értelme töprengeni azok sorsán, akik már eltávolodtak a Földről.

Törekedj arra, hogy olyant tegyél, aminek halálod óráján örülsz, - ez a legfontosabb a világon minden ember számára.

A halál pillanata egy nagy felébredés. Aki felébred, az tud azokról, akik alszanak, de akik alszanak, azok nem tudnak azokról, akik ébren vannak.

A Földön egyetlen stabil pont van, - a halál. Erre készülj!

Amit azért teszel, hogy a haláloed óráján megnyugtasson, - jól teszed. Aki nem ehhez igazítja az életét, az elembertelenedik.

Ne légy kishitű, - mindenkinek jobb a halál után, mint a földi halála előtt. Ez még azokra is igaz, akik elkárhoztak, mert ott olyan önismeretre jutnak, amelynek mindig híján voltak, és amelyre itt a Földön nem jutottak, mert nem akartak. Így egy idő után, miután lefizette adósságát az ilyen nyomorult lélek, valami kis remény villan fel benne, hogy ő sem veszett el örökre.

Minden félelem mögött a halálfélelem húzódik meg. Bennem higgy! Az Életben higgy, és ne a halálban. Aki Bennem hisz, az halált nem lát sosem, - ezt a halál nélküli állapotot magatokban hordozzátok.

Amikor fel fogtok ébredni, már várnak rátok azok, akikkel a szeretet szálai összekötöttek és kötötték össze magukat Velem.

A haláltól csak azok félnek, - joggal -, akik a mulandóságot elébe helyezték értékrendjükben az örökkévalóságnak. De, aki egy kis önismerettel rálátott arra, hogy a Velem való személyes kapcsolat a legfontosabb, az örülni fog a Velem való találkozásnak.

Csak a test hal meg, - az anyagnak nincs helye az örökkévalóságban.

Velem legyetek megkötözve, ne egymással és a halál boldog pillanat lesz.

Ne a halottjaiddal foglalkozz, hanem a napi teendőiddel.

A halállal a fejlődési folyamatunk nem áll meg. Soha nem áll meg.

Félelmeidtől megszabadulsz, ha megbarátkozol a halál gondolatával.

Engedd el a halottjaidat, - ne légy bálványimádó, mert a haláloed után sem találkozhatasz sokáig vele.

A döntő, hogy haláloed óráján, hogy érzed magad. A cselekedeteitek értékét csak itt lehet megismerni.

A halálon innen és túl mindenki maga dönt, hogy mit tegyen.

Azok a halottak, akik nem tudnak megbocsátani másoknak, a legnagyobb ellenségei önmaguknak. A megbocsátásnál nem az a lényeg, hogy kinek mit kell megbocsátani.

Egészségesen nem lehet meghalni, - ezt értsétek meg. Meg kell halnia mindenkinek, és a lényeg, hogy vegyétek észre Isten boldogító jelenlétét, - másként mindig rosszkor jönnek a bajok, a halál.

Halál: - amig úgy látom, hogy szüksége van környezeteknek a te szeretetedre, és arra, hogy ők is növekedjenek az irántad való szeretetben, addig a Földön kell maradnod.

Ne foglalkozzatok a halottidézőssel, csak imádkozzatok a halottjaitokért. A szeretet erősebb, mint a halál.

A halálban mindenki olyan önismeretre jut, amelyben nem tud hazudni önmagának. Itt mindenki rádöbben arra, hogy nem az a fontos, hogy a másik milyen, hogy a másikkal mi van, hanem az, hogy ő milyen, vele mi van. Ezt a szemléletet ajánlom neked már itt a Földön is.

Ha igazán szereted a halottjaidat, - engedd el őket. Nem azért mentek el, hogy visszajárjanak, - ne idézgesse őket.

Álomból felébredni reggel egy kicsit olyan, mint a halálból feltámadás.

Arra törekedj, hogy haláloed órája boldog legyen, - tehát hogy őszintén sajnáljanak, amikor eltávozol. Ez csak úgy lehetséges, ha szabaddá válsz a családotól, gyermekeidtól, unokáidtól.

A halálba nem az segít valakit, ha nem szeretik, hanem az, ha ő nem tud szeretni.

Mindannyian halálra születtetek, és ez csak idő kérdése, hogy mikor jön.

A halál után a szellem látja saját ferdeségeit, hiányosságait, de ezeket már nem tudja megszüntetni, mert hiányzik az önzetlen szeretet vállalásának lehetősége.

Aki Bennem hisz, halált nem lát sose, - tehát a boldog, örök élet várományosa.

Értetek van az, hogy nem emlékeztek az előző életetekre. Halálotok pillanatában úgyis csak azzal kell szembesülnetek, amit ebben az életben tettetek.

A halál csupán látás kérdése.

A Földön élők iránti szereteted erősítésével foglalkozz és ne az elhunytakkal.

A halál az a pillanat, amikor színről-színre láthatjuk egymást. (Inkább várjatok)

A halállal mindenki jól jár, - még a gonoszok is, mert nem tudnak többé ártani maguknak a gonoszságukkal.

A halállal mindenki olyan önismeretre jut, amelyben képtelen tovább hazugságban élni. Mindenkit csak az igazság képes megszabadítani.

Adj hálát, hogy halottjaid elhagyták a földi élet poklát.

A halottakkal ne akarj találkozni! Ne provokáld a szellemvilágot.

A halál után mindenki mindenért csak önmagát okolhatja anélkül, hogy akár önmagán, akár másokon segíteni tudna. A halálba mindenki számára egy félelmetes kijózanodás történik.

Vándorok vagytok a Földön és ez a vándorlás hamar véget ér.

Ne a halál elodázására törekedj, hanem a Velem, Jézussal való találkozásra.

A halál senkiben sem okoz minőségi változást, - csak a látás változik.

A halál arra kell tanítson, hogy lazítsátok földhöz-kötöttségeiteket.

A halál = kegyelem. Ne bánkódjatok a születek halálakor. Inkább örüljetek, ha valaki meghalt, és sírjatok amikor megszületik.

Ne féljete a haláltól és ne éljéte át tragédiának. Higgyete Bennem! A halál ura Én vagyok, Jézus. Én, Jézus legyőztem a halált.

A halál mindig próbatétel, és leleplező azoknak, akik a Földön maradnak. Leleplezi az itt maradottakban hitük szintjét. A cél a fontos.

Mindenkinek nyereség a halál. Kivétel az öngyíkosok. Az öngyilkosok Istent játszottak. Elvettek valamit, amit nem adhatnak.

Van halál utáni élet. Van örök élet. Vannak segítők szellemek. Törődnek veletek. Számíthattok az égiek segítségére.

Meghalni mindenkinek meg kell. Vár rád a Mennysország. Ne félj, hanem vágyj a Velem való találkozásra. Éld át most a benned lévő Mennysországot.

Ne a halottakra hallgass, hanem a benned lévő Szentlélekre, aki Belőlem meríti azt, amit tudatni akar veletek (ami épít, buzdít, vigasztal). Ami pedig nem a te feladatod teljesítésére vonatkozik, azzal az információval szemben közömbössé kell válnod.

A földi élet mulandóságáért élni nem érdemes, - a haláloz órájára figyelj.

Meghalni mindenkinek meg kell, de gyilkolni soha senkinek nem szabad. Tanuld meg a megbocsátást, ha élni akarsz.

A ragaszkodás meg tudja nehezíteni a haldokló eltávozását.

A haláloz órájára készülj, – minden napod ezért van.

A halottakkal való kapcsolat csak addig jó, amíg az emlékezés örömet okoz.

Az igazság az, hogy mindenki jól jár, aki átlépi az örökkévalóság küszöbét. Ti a Földön fordítva cselekedtek. Örültök, ha valaki megszületik, és sírtok, ha valaki meghal, - pedig a Föld egy pokol.

Az nagyon jó, ha valaki gyakran gondol a halálra. A földi élet egy haldoklás. Az igazi élet azután következik.

Azonos tartalmat különböző mélységgel és intenzitással élnek meg azok, akik már átlépték a földi élet határát. De az, ami jó, szép és igaz, önmagában korlátlan, - ezek nem a földi élet után, hanem a földi élettel együtt léteznek.

A halál nem tartalomban, hanem látásban és átélésben hoz csupán változást minden olyan szellemnek, akik a Földön halandók, s a halál után halhatatlanok. Ezért tudnak az ég angyalai örülni nemcsak minden megtértnek, de minden jónak, szépnek és igaznak, ami a Földön általatok megvalósul. Légy hálás mindenért.

Igyekezz, hogy haláloz órája legyen a legboldogabb órád, - Velem találkozol.

Halálozkor az fog számítani, hogy mennyire élt és fejlődött benned a benső szabadság talaján kifejlődött szeretet.

A halál senkiben nem okoz minőségi változást. Csak a látás változik meg. Amire valaki „tükör által homályban látásra” (amiben hisz) tette az életét, azt fogja színről-színre látni halála után is.

Imádkozz elhunyt hozzátartozóidért, de a fontos számodra az legyen, hogy Én, Jézus, veled legyek.

A halál után nem a „Hol?”, hanem a „Hogyan?” a lényeg.

Akik eltávoztak, azok mindent másképp látnak.

A haláloed óráján azok lesznek a legboldogabb emlékeid, amelyeket az Én békém érdekében mondtál, tettél, - e szándéknak soha nem szabad megszűnnie. Minél több lehetőséget használsz fel ennek érdekében, annál több lehetőség lesz ennek a folytatására. Ez az a bizonyos talentum, amely az által sokszorozódik, ha használják.

A halál ellen nincs orvosság, - de addig könnyítenetek kell egymás terheit. Áradjon belőled a szolgáló szeretet.

Minden percedet úgy éld, mintha az lenne az utolsó. Egyetlen egy sem ismétli meg önmagát.

Ha valaki alszik, akkor nem tudja, hogy milyen ébren, de ha felébred, akkor visszaemlékezhet álmaira. Ehhez hasonlít a halál utáni és halálon inneni élet (alvás). A földi élet a halál utánihoz mérten olyan, mint az alvó állapot az ébrenléthez viszonyítva. A halál után nagyon is világos lesz elfőttetek előző földi életeitek.

De van egy óriási különbség: - az alvás állapotában nincs erkölcsi felelősség, míg éber állapotban van. Tehát az éber állapot erkölcsi értelemben közelebb áll, sőt azonos a halál utáni állapottal. Csupán látás különbség van a kettő között. A Földön hitben lát az, aki él, - a földi élet után pedig színről-színre.

Minden egyes nap egy olyan adomány Isten részéről számodra, amelyről feltétlenül számot kell adnod magadnak a halál pillanatában, - mindeniket úgy éld meg, mint az utolsót.

Aki elment (meghalt), mindenképpen jobban járt, mintha itt maradt volna. Még a rosszak is halálukkor önismeretre jutnak és ez mindenképpen érték a számukra.

Azok, akik űrt hagytak maguk után a Földön, olyan értékeket hordoztak, képviseltek, amelyek enyhítik a halál után felismert hiányosságainak szenvedéseit.

Nemcsak a halál után, de itt is a cél, a napi feladat, a szívbéke biztosítása. Mindig mindenütt van Isten.

Hagyjátok a halottakat a holtakra. Legyetek okosak és óvatosak.

Imádkozz a halottjaidért, - mást úgysem tehetsz értük.

A haláloed órájára készülj, - ez legyen a legboldogabb napod. Ez a törekvésed nem elszakít a világtól, hanem rendre a megfelelő helyre tesz téged.

A halottak nem járhatnak vissza kényük-kedvük szerint. Ártani semmiképpen. Néha kaphatnak engedélyt, hogy álomban üzenjenek, de ez nem „megidézés” következménye.

Mindenkinek van őrangyala, hogy az üzenetet elhozza, - a halottak erre ritkán kapnak engedélyt. Amikor kopogtatást, vagy ilyesmit hallasz, kezd el dicsőíteni Istent. Te mindenképpen jól jársz. A dicsőítő és hálaadó ima nagyon tudja segíteni az Istennel való kapcsolatodat.

A szeretet örök, - a halál után is megmarad.

Ne tartsátok vissza azt, aki elmenőben van. Engedjétek meghalni.

Aki nagyon sikeres a Földön, nagyon nehezebbé esik elhagyni a Földet.

A napi feladataidra figyelj, hogy ne kelljen szégyenkezni a halál után.

Az angyalok a halálnál nem lépnek közbe, csak ahhoz, ha van még valami elvégzendője a Földön valakinek és az ártó erők akadályozzák ebben.

A halál pillanata a „nagy felébredés” – hogy ez boldogító legyen, az kell, hogy mindent eszközként használj a Földön, a cél, a benned lévő szeretés és szeretni tanítás kibontakozására.

A halál angyala is Isten angyala.

Kérd magadra a jó halál kegyelmét. Másokat ajánlj Isten irgalmába.

Akiknek vissza kellett jönnie a klinikai halálból, egy se tette szívesen.

A haláltól nem félni kell, hanem készülni kell rá.

Aki hisz Bennem, Jézusban, az nem hal meg sosem. Tehát nincs halál az Enyéim számára, csak találkozás Velem. Ettől ne félj! Hidd el, hogy Én, Jézus, igazat mondok. (A telefonhálózatban az áram a te hited)

Nem a mulandó test a lényeg, hanem a testet megelevenítő szellem. A lényeg, hogy a test halála után a szellem lássa meg a Mennysország világosságát.

Csak a tudatlan ember sajnálkozik az Isten-szerető ember halála miatt.

Az Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké, - vagyis azoké, akik az által élnek, hogy hisznek Bennem. Ezért ne a test elmúlásától féljete, hanem a gondolkodás átalakításnak elmulasztásától.

Én, Jézus, mindig a testet megteremtő szellemre teszem a hangsúlyt, - míg a tudatlan emberek pedig a szellemük által megelevenített testre. Az anyagi test mulékony, - a szellem nem.

A helyesen gondolkodó szellemi lényeket öröm járja át amikor a szeretett személy meghal. Erősítsd Istennel való kapcsolatodat.

Aki meghalt azt el kell engedni, - bízd Istenre.

Kapaszkodj Belém, és nem látsz soha halált.

Semmit se lehet egyszerre megoldani, de mindennap tehetsz valamit azért, hogy a halálozód órája ne legyen rettegetés.

A meghaltak, nagyon kevés kivétellel, nem járhatnak vissza, - nem kapnak engedélyt rá. Viszont a szemtelen szellemek sok mindenre képesek, hogy megtévesszenek.

Akik Isten útján járnak, azok a halál után folytatják azt, amit a halál előtt tettek, - fejlődik a lelkük.

A különbség: - a halál előtt a hit a mérvadó, viszont a halál után a színről-színre látás (nincs hit). Azért fogjátok látni a végtelen boldogság forrását, mert szeretitek Őt, és mivel látjátok, jobban fogjátok szeretni. És mivel még jobban fogjátok szeretni, ezért még jobban fogjátok tapasztalni. És így megy ez a végtelenségig.

A földi halál mindenki számára inkább nyereség, mint veszteség.

A halálon túli élet pontosan olyan, mint a halálon inneni élet, ami a fejlődésedet illeti. A szeretés és ismerés egymást erősítése, kibontakozása itt is, ott is, a lelki fejlődés útja.

Csak az képes a halál után látni Istent, aki szeretetben élt. A szeretés nő, => a látás is nő, => a szeretés nő, ... és így tovább, -> ez a fejlődés végtelen.

A halál után elhatárolódik egymástól az a három terület, amelyet ti: Mennyországnak, tisztító helynek és pokolnak neveztek. A Földön ez a három egybe gyúrtan tapasztalható. Nincsenek élesen elhatárolódva egymástól.

Higgyetek el: - Isten valóban szeret benneteket, - a halál erre nem cáfolat, hanem bizonyíték.

A szándékot (Veled) és a célt (Érted) kösd össze aranyszállal, hogy aztán halálod óráján örülj neki.

Te szólhatsz az elhunytakhoz, de ők csak akkor szólhatnak hozzád, ha erre engedélyt kapnak.

Mondj halottjaidért imát és hamarabb magukra találnak.

Halálotok után jobban látjátok, hogy milyen körülmények közé kell le születsetek, hogy nagyobb eséllyel jussatok Isten országába.

A klinikai halálból visszatérőknek azért engedem meg, hogy élményeikről beszámoljanak, mert sokan még azt sem hiszik el, hogy van másvilág. Ezek közül sokan még vallásosok sem voltak előtte, - ezért hitelesek a hitetlenek.

Ne végrendelkezz a szerveid halál utáni felhasználásáról, - ez ne legyen a te döntésed és felelősséged. Ami mellet nem döntöttél, azért nem vagy felelős. (A rövid földi élet sem rosszabb, mint a hosszú).

Ne félj a halottjaidtól, oldódj le róluk, add át őket Nekem.

A halál semminek sem kezdete, hanem folytatása valaminek. Folytatása annak az iránynak, amelyet földi életedben vállaltál. Vagyis, hogy befelé, vagy kifelé indulva akarod megtalálni boldogságodat.

Aki kifelé indult és ebbe menekült bele, az a halálban a külső sötétség birodalmában találja meg.

Aki befele indult és ebbe az irányba marad hűséges, az a tükör által homályban látás világáról eljut az élet világosságába, a világosság életébe. Aki hisz Bennem, az, ha meghal is, élni fog.

Te is adósságtörlesztéssel jöttél a Földre, - előző életeid magad által és mások kárára előidézett negatív oldalait kell most egyenesbe hoznod. Az azonnali halálod semmit sem változtatna jelen állapotodon.

Minden kificamodott végtag helyreállítása fájdalommal jár, - ilyen a halál. Ha fáj valakinek a halála, akkor a kificamodás helyre állítása fáj. Isten így látta jónak.

Aki meghalt, az mérhetetlenül jobban érzi magát, mint valaki a Földön. A halál után mérhetetlenül örülni fogtok egymásnak. Ha boldog vagy, akkor a szeretett halottjaid is boldogok.

A halál után sem szűnik meg az Én, a te Jézusod, szeretetének áradása. Ezért mindenki jól jár a halállal, mert olyan önismeretre jut, amely szinte kényszeríti őt arra, hogy földi élete döntéseit felvállalja.

A földi élet nem azonos az örök élettel. Egyetlen biztos pont a halál., - de sajnos a legtöbb ember számára váratlanul jön és rosszkor. Miért: - mert azokat a kapcsolatokat, amelyek nélkülözhetetlenek a földi élet megélésére, elébe helyezitek a halál bizonyosságának. Ne engedd magadat földhözragadttá válni.

Erősítsd az égi honvágyadat, a Velem, Jézussal való találkozás örömét magadban, - így a halál mindig előny azok számára, akik meghalnak és mindig leleplező ereje van azok felé, akik itt maradnak a Földön.

Ott nincs könny, nincs fájdalom, ott a hit látássá, a remény birtoklássá, a szeretet soha el nem múló boldog élete tapasztalható.

A halál mindig következmény, s ezért mindig sorsszerű.

Aki meghal, az nagyon jól tudja, hogy a halál angyala Isten jó angyala.

Az eltávozottakkal nem szűnik meg a kapcsolat. A szeretet szálait a halál sem tudja elszakítani. Aki „elment” és aki itt maradt, azok számára a szeretet reményében, a várakozni tudásban mutatkozik meg. Ez az itt maradtak részéről imádságban, az elmentek részéről pedig jóra irányuló sugallatokban él tovább, - ez nem azonos a hűség fogalmával.

Az életvesztés nem spórolható meg senkinél, -- ez a múlandóság. Az viszont, hogy kiért, miért veszíti el valaki az életét, megmutatja, hogy kinek, milyen az értékrendje.

Amikor temetnek, csak a testet temetik és nem azt, aki miatt oda mentek.

Aki meghalt, az már sokkal jobb körülmények között van, mint lehetett volna bármikor is a Földön. Ha rá gondolsz, máris kapcsolatot létesítettél vele, bárhol is vagy.

De tudd, hogy Isten a Rend Istene és nem a rendkívüliségeké.

Véletlenek nincsenek, - családod egyetlen tagja sem csapódott véletlenül hozzád.

Mindenki meghal, - a fontos, hogy a halál órája benső békében, harmóniában találjon benneteket, - ezt csak az hiszi el, aki hisz abban, hogy Isten őbenne van boldogító módon.

Az a tény, hogy neked hiányzik a meghalt hozzátartozód, a kishitűséged velejárója, - ő most sokkal közelebb van hozzád, mint bármikor a földi életedben.

Mindenki, aki elment a Földről, jól jár, - adj hálát Istennek mindenért. Mindenért!

Az örök élet egy szent valóság, - ha ezt elfogadod, akkor egy áldás lesz számodra.

Te a halálod órájának a boldogságára törekedj.

A halálod utáni dimenzió befogad minden Földről jövő üzenetet, de a Földre csak akkor tud ilyent küldeni, ha lelketek érdeke ezt megkívánja. A halál ezt nem szünteti meg, csak finomítja.

Azok, akik átlépték a földi élet határát, nem rendelkeznek korlátlanul magukkal.

A halálnak nagyon kijózanító hatása van, hogy ne a múlandó kincsek gyűjtésével foglalkozzatok, hanem az örök kincsekkel. Mindenki meghalni jött a Földre, és amíg ez be nem következik, addig önmagát és másokat is képes becsapni.

A halottakkal kapcsolatban csak olyan emlékek foglalkoztassanak téged, amelyek építenek, buzdítanak, vigasztalnak.

Nagyon természetes, hogy előbb-utóbb mindenki találkozik az örök boldogságban azokkal, akikkel bármilyen fokon a szeretet szálai kötötték össze.

A halál után nem lehet átevickélni a romlást jelentő pokolból, - ahová a széles út vezet, - az élet, a mennyek országát jelentő ábrahámi kebelbe (lásd Lázár esetét).

Aki Istent szereti, annak a halála észrevétlen és könnyű lesz, - halált nem lát sosem.

Az egész Mennysorság örül szerénységednek, derűdnek, jószágodnak. Imáid megérintenek minket és áldásként hullnak vissza rád.

Most ősz fejjel az a dolgod, hogy készülj a hazatérésre, - de ne siettesd a halált.

A halál nem választja el egymástól a szerető szíveket.

Aki Engem befogad abszolút Elsőnek életébe, feltétlenül megtalálja szíve békéjét, boldogságát már itt a földi életében is, - és abban a földi halál nem okoz minőségi változást. Csak látás különbséget él meg a halál pillanatában.

A Földön való hitből élés a halál után tapasztalati valósággá válik, amelyben már nyoma sincs az áldozattá válás szenvedésének.

Az élő hit, lehet bármilyen nagy és mély, csak homályos látást eredményez. A színről-színre látás szétfeszít minden keretet, ezért kibírhatatlan a tér, az idő kereteiben élő ember számára, de megcélozni ezt kell, - ez ad boldogságot, benső békét a hitben élő ember számára.

Az igazi hazátok a Mennyben van. A Földre halálra ítélve jöttetek. Aki megszületett, annak meg is kell halnia.

Ne arra törekedj, hogy sokan sírjanak majd haláloedkor, hanem arra, hogy tudj örülni a majdani haláloed óráján. A haláloed órájára a fontos, - az ottani mérleg.

Aki meghalt, az olyan fénybe került, amely tökéletes önismeretre juttatja őt és ez fogja meghatározni további sorsát. Imával, böjttel lehet segíteni az eltávozotton.

Engem, a te Jézusodat válassz partnerednek, hogy a halálra felkészülj. Ha ezt teszed, akkor már itt és most, e földi életben is megtaláloed azt a boldogságot, amelynek a másik neve a hazataláltság öröme, s Általam biztosított szívbéke.

Végső soron a halállal senki se járhat rosszul, - közbülső soron igen. Mivel a halálban mindenki leleplezetlenül szembesül önmagával, ezért rettenetes sors vár azokra, akik földi életükben a szeretetben való növekedés helyett a gyűlöletnek és félelemnek a magvetői. De bízzatok, - végső soron mindenki megtaláloed az Isten által neki szánt boldogító helyet, - kétségtelen, hogy minél előbb, annál jobb.

Az elhunytak sorsa legtöbbször azért marad rejtett a Földön maradtak számára, hogy halottjaikra emlékezve, imával, szentmisével és egyéb áldozat vallásokkal továbbra is ápolják szívükben a szeretet.

A halál után úgy élhetjük meg a szeretetünket, hogy senki szabadságát nem korlátozzuk. De sugallatokkal segíthetünk szeretteinknek, hogy megtanuljanak felelősséget vállalni döntéseikért, gondolataikért, szavaikért és cselekedeteikért.

Csak az lehet örökre boldog, aki halála óráján, halála előtt is az volt.

A halálkor valójában magatokat siratjátok amikor a halálra emlékeztek.

A halál angyala is Isten angyala, - tehát csak jó származhat abból, ha jön valakiért. Egykor örökre együtt lesznek azok, akikben szeretet él.

Akik elhunytak, már rájöttek a földi élet múlandóságára.

Ne akarj találkozni a halottjaiddal az álmodban, - bízz Istenben. Imádkozz értük.

Figyelj a lelkedre! Nyugodt? Mert ez nagyon fontos a haláloed óráján. És ha nyugtalan, akkor menekülni fogsz a halál gondolata elől.

Az elhunytak sokkal tisztábban látnak, mint láttak földi életükben, - ez nem jelenti azt, hogy megváltoztatják eddigi felfogásukat, de az imák segítenek ebbe az irányba. A jó szándékú lelkek mindenkor vállalják eddigi felfogásukat, amely feltétlen feltétele az üdvözülésnek.

A halál kapu, amely összeköti a múlandó életet az örök étellel.

Mindig a Forrás a lényeg, és soha a következmény. A Forrás pedig Én vagyok, Jézus. Aki Bennem hisz, az örök halált nem lát sohasem.

Sokkal jobb a halál előtt megijedni, mint a halál után kétségbe esni.

Ne a halállal foglalkozz, hanem a napi feladataiddal. A többi bíz Rám.

Halálközeli élmény: - a boldogságra teremtett emberi természet soha nem egyezhet bele abba, hogy a halálba, minden, ami szép, jó és szent volt, semmivé váljon. Nem lenne értelme a reményből élésnek, ha nem lenne boldog beteljesülés.

Halálfélelem: - az, aki fél a haláltól, az fél a boldogító Isten színről-színre látásától. Az ilyen ember vagy nem hisz Istenben, vagy torz istenképe van. És ezen szintén nem Isten, hanem mindenki saját maga tud változtatni. Az a halálfélelem, amely a test önfenntartás ösztönének velejárója, nem érintheti, és főleg nem csökkenti senkiben a boldogság utáni, tehát Isten látása utáni vágyat.

Ne a haláltól félj, hanem készülj a Velem való színről-színre történő találkozásra, amelyet senki el nem kerülhet.

Elhalt szüleid látásuknak megfelelően dönthetnek jövő sorsuk felől, - neked az a dolgod, hogy a haláloed órájára készülj. Ha naponta imádkozol elhunytjaidért, már mindent megtettél értük.

Naponta imádkozz a jó halál kegyelméért.

Óvakodj a halottak szellemeitől, - az ártó szellemek átverhetnek.

Isten és a halál angyala nem enged meghalni mindaddig, amíg az Isten azt jónak nem látja.

Elhunytjaid nem szertartások alapján, hanem magatartásuk alapján foglalják el az őket megillető helyüket. Tehát a legjobb helyen vannak.

Kivétel nélkül minden ember a halála pillanatában arra a mérlegre kerül, hogy „mekkora benne a szeretet”. Ez a döntő és semmi más. Halálkor minden lelepleződik, - ott nincs önámítás, színészkedés. Ott már emberi szempont sincs.

Normális állapotban a test pihen. A halálban megszűnik a földi test és a lélek kapcsolata. Az álomban az ember nem erkölcsi lény, - tehát nem felel tetteiért. A halálban, amely az ember számára egy nagy felébredés, pontosan az erkölcsi látás játssza a legfőbb szerepet.

A romlandó test a halál pillanatában beépül a nagy és múlandó univerzumba, míg a romlatlan test pedig „feltámadottságban” éli tovább romlatlan életét.

Bennem Pilátus halálra ítélte a Földre szállt Istent.

A halálod órája valójában nem is érdekes, ha már átadtad magadat Nekem.

Imádkozz elhunytaidért, - ne feledd, hogy a földi élet múlandó. A világ vége úgy jön el, mint a tolvaj.

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz Bennem, ha meghal is örökké él” – csak az élők halandók, a holtak örökké élnek.

A megholtak csak akkor kerülhetnek kapcsolatba veletek, ha ez lelki fejlődésük érdekében hasznossá válik. Előbb-utóbb úgymint találkoznak egymással.

A testednek meg kell halnia, hogy a lélek életre keljen. Ne félj attól, aki a testedet megöli, - a szívedet, elmédet másnak át ne engedd. Azt add továbbra is Nekem, - a többit bízom Rám. Aki így él, az el nem veszhet.

A halál senkit nem választ el véglegesen. Aki meghalt, az eltávozott a földi élet poklából.

A halál után a szellemi teremtmények azt választják, ami számukra a legmegfelelőbb. Csak a földi élet lehet a hazugság világa. A halál után mindenki maga dönti el, hogy mi a legjobb számára. Még az elkárhozottak is jobban érzik magukat a pokolban, mint éreznék magukat a Mennyországban, - mint ahogy Én, Jézus jobban éreztem Magamat a kereszten, mint éreztem volna, ha elmenekültem volna a keresztem miatti szenvedésem elől.

Ha a halottakért imádkoztok, azért imádkozzatok, hogy egykor úgy részesüljenek az Istennel való színről-színre látás örömeiben, hogy azt majdan veletek meg tudják osztani. Azért imádkozzatok, hogy egyszer mindannyian a mennyben örvendeztetek egymásnak.

Mondhatom hát, hogy az elhunyt az ő számára a legjobb helyen van.

A szeretet szálait a halál szét nem tépheti, - e szálak tovább élnek, hatnak, bővülnek.

Ti Isten gyermekei vagytok és nem a félelemé. Aki Bennem hisz, az „halált nem lát sosem”. Csak a test hal meg, - az anyagnak nincs helye csak a múlandóságban. Velem legyetek megkötözve, és a halál boldog pillanat lesz.

